

til at udelukke den Gensidighed, som virkelig kan rumme et godt Princip og være i Stand til at fremme en god Sag, lige som man sikkert ved den Paragraf kommer til at ramme adskillige af de Selskaber, der allerede ere stiftede, men som ikke ville være i Stand til at opfylde de Fordringer, som Paragraffen stiller.

Jeg er i Stand til at fremdrage et saadant enkelt Selskab, der, det fører jeg til, ingenlunde hviler paa Assessment-Princippet, men har en Ordning, som fuldt ud vil svare til, hvad teknisk-kyndige Mænd maa forlange, et Selskab, der for nylig er stiftet, nærmest paa Ruinerne af et udenlandsk Selskab, som har været underkastet en stærk Kritik, men dette Selskab vil ikke være i Stand til at opfylde Lovens Bestemmelser, skønt det har en saa anerkendt Mand som Professor Westergaard som Støtte for sin Virksomhed, skønt han har hjulpet det med sine Raad, skønt det har en teknisk-kyndig Mand i Foreningen, og Forretningen er saaledes funderet, at den nu i alle Henseender maa siges at være sund. Det vil ikke kunne virke, hvis § 7 bliver staaende, som den staar. Jeg gentager, at det samme gør sig gældende for andre Selskaber, der ere byggede paa andre Grundlag og med andre Formaal for Øje, idet de skulle gavne i en snævrere Kreds. De ville ikke kunne eksistere med Loven, som den nu er foreslaaet. Det er blevet sagt, at man kan lade være at oprette saadanne private lokale Selskaber, at man kan melde sig ind i de store, anerkendte Selskaber. Det kan man jo gøre, men man kunde ogsaa tænke sig, at Medlemmer i saadanne smaa Selskaber vare knyttede sammen med andre Baand end selve Livsforsikringstanken; nemlig broderlige Principper, at man altsaa inden for en saadan Forening havde Interesser, som man søgte at fremme i Forbindelse med Livsforsikringen, der dog var en af de væsentligste Opgaver i Broderskabet. De bør ikke udelukkes ved Loven, fordi de have saadanne broderlige Interesser, som ikke nærmere defineres, men som gaa ud paa Understøttelse under forskellige Livsforhold. Naar de nu have et Ritual knyttet til deres Foreningsliv, kan man ikke uden videre sige: Meld eder ind i de store anerkendte Livsforsikringsselskaber, da det netop er disse Folks Lyst at være i en Forening, der rummer den Slags Ejenommeligheder. De bør heller ikke forhindres i dette, naar det netop er Vejen til at faa dem livsforsikrede. Der kan

være store Lag i vort Samfund, som man alene ad den Vej kan faa fat paa. Af fornøftige Samfundshensyn vil det være overordentlig heldigt at faa saa mange Mennesker som muligt livsforsikrede. Det kan være til stor Gavn enten for dem selv, hvis de naa 60 Aars Alderen og kunne nyde godt af deres Sparsommelighed, eller for deres efterladte.

Jeg kan derfor ikke sige, at jeg ønsker Lovforslaget ophøjet til Lov, som det foreligger, men jeg er dog enig med mine Partifæller i at ønske nærværende Lovforslag med de fornødne Ændringer gennemført i indeværende Samling. Jeg tror, det vilde være heldigt, om det kunde lykkes. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg, at man paa saadanne Punkter, hvor man, uden at det behøves, træder gensidige Selskaber for nær, skal søge at vise Retfærdighed og arbejde for visse Forbedringer, der ville gøre dette Lovforslag, der rummer saa mange gode Principper, saa fuldkomment, som det er os muligt.

Oscar Hansen: Jeg kunde have Lyst til at tilføje en mere almindelig Bemærkning til de Udtalelser, jeg fremkom med før. Lovforslaget bestemmer, at Selskaberne, for at kunne faa Tilladelse til at virke, skulle have en Aktuar, en matematisk Forsikringstekniker i deres Bestyrelse. Man kunde sige: Det er underligt, at man ved Lov giver en saadan Bestemmelse, da Staten ikke har nogen officiel Uddannelse for Aktuarer, og det er mod en saadan Tankegang, jeg i Tide vil tage Forbehold. Vi have tidligere taget Bestemmelse om, hvilke Forretninger der skal føre autoriserede Handelsbøger, uden dog at oprette noget Professorat eller Uddannelsesanstalt for Bogholdere. Det vil i Analogi dermed være fuldt berettiget at tage Bestemmelser om Aktuarer uden at føle os bundne til at tage den omtalte Konsekvens deraf.

Efter Debattens Gang synes det mig muligt her i Folketinget at naa til det samme Resultat som i Landstinget, nemlig, at alle Partier føle, at vi her ikke have at gøre med en politisk Sag, og at alle kunne samle sig i Enighed om de Ændringsforslag, man kunde finde billige, og som efter Forhandling med Ministeren kunde antages at ville blive godkendte af ham. Jeg skal derfor ikke komme ind paa de Enkeltheder, som ere fremdragne her i Debatten. Kun maa jeg maaske med Hensyn til § 7, Bestemmelsen om de